

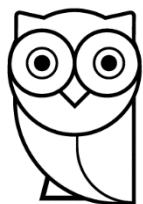
Undervisningsforløb:

Lokalhistoriske kildepakker – Indre by (Boligforhold og levevilkår)

Kildemateriale: Erindring nr. 1453 – Carlo Bachmann (periode: 1890-1910), 1969

Uddrag af Carlo J. F. Strate Bachmanns erindring fra 1969. Her fortæller han om sin barndom og opvækst som den ældste af seks børn i Nyboder med en livlig og bestemt far.

Find den samlede erindring her: <https://kbharkiv.dk/permalink/post/18-1572>

KØBENHAVNS
STADSARKIV

Jeg er født d. 30 Sept 1890 og søn af underkanoner
Viggo Bachmann og hos ham hængte detæverne
mere end løse og til mig delte han villigt ja
ofte ud af retten enten der var grund til det
eller ej.

En overgang huserede der mange rotter, og det
var jo ikke behagelig for de blev efterhånden
meget nærgående og frække.
Damerne som jo også nød en lun sommeraften i
Damasens Bod var alt andet end begejstret for disse
ikke videre tiltalende dyr, og efterhånden som
aftenen skred frem kunne en af selskabet finde på
at råbe se der en rotte, damerne blev skrækslagene
smækkede benene op under sig i angst, men efter
et par uheld hvor toddyer, kogende vand osv. havnede på
jorden ja jorden sammen med bruse service
holdt spøgen op af sig selv.

Jeg er født 30. september 1890 og søn af underkanonér Viggo Bachmann, og hos ham hængte
oretæverne mere end løse, og til mig delte han villigt ja, ofte ud af retten, enten der var en grund til
det eller ej.

En overgang huserede der mange rotter, og det var jo ikke behageligt, for de blev efterhånden meget
nærgående og frække. Damerne, som jo også nød en lun sommeraften i Bachmanns Bod, var alt
andet end begejstret for disse ikke videre tiltalende dyr. Og efterhånden, som aftenen skred frem,
kunne en af selskabet finde på at råbe: Se, der er en rotte. Damerne blev skrækslagne, smækkede
benene op under sig i angst, men efter et par uheld, hvor toddyer, kogende vand osv. havnede på
jorden med det øvrige service, holdt spøgen op af sig selv.

(1)

forresten tog rotteplagen
væsentligt til da den gamle husarkaserne som strakte
sig fra Toldbodvej og hele St. Kongensgades længde til
Søndre Frihavnsvej som det dengang hed, nuværende
Folke Bernadottes Allé, da denne gamle husarkaserne
blev nedrevet kunne man se en sværm af rotter
forlade deres hidtidige opholdssted vandet over St.
Kongensgade for så at havne i Nyboder.
Kommandanten i Nyboder var nu klar over der måtte gøres
noget for om muligt at afhjælpe denne ubehagelige
situation, man ansatte derfor en ældre pensionist
der fik overdraget fire rottehundede og yderligere
fik han en spids kårde, ja han så drabelig ud
når han kom anstigende, vi drenge gav ham
med det samme navnet "Ole Kaninstok".
På retiraderne i gården blev der i trægulvet
skåret et firkantet hul hvorover der blev anbragt
en lem som var forsynet med en ring hvorefter
når lemmen blev trukket op postedes masser
af vand, rotterne som kom farende op fik deres
bekomst af rottehundene, det var ikke noget tiltalende
syn.

I hele gadernes længde var i alle plankeværkerne
savet et firkantet hul igennem disse kunne rottehundene
så hurtigt fare fra gård til gård.

For resten tog rotteplagen væsentligt til, da den gamle Husarkaserne, som strakte sig fra Toldbodvej og hele Store Kongensgades længde til Søndre Frihavnsvej, som det hed dengang – nuværende Folke Bernadottes Allé, blev nedrevet, da kunne man se en sværm af rotter forlade deres hidtidige opholdssted og vandre over Store Kongensgade for at havne i Nyboder.

Kommandanten i Nyboder var nu klar over, at der måtte gøres noget for om muligt at afhjælpe denne ubehagelige situation, han ansatte derfor en ældre pensionist, der fik overdraget 4 rottehunde, og yderligere fik han en spids kårde. Ja, han så drabelig ud, når han kom anstigende. Vi drenge gav ham med det samme navnet, Ole Kaninstok. På retiraderne i gården blev der i trægulvet skåret et firkantet hul, hvorover der blev anbragt en lem, som var forsynet med en ring. Når lemmen blev trukket op, postedes masser af vand, rotterne, som kom farende op, fik deres bekomst af rottehundene, det var ikke noget tiltalende syn. I hele gadernes længde var i alle plankeværkerne savet et firkantet hul, igennem disse kunne rottehundene så hurtigt fare fra gård til gård.

(1-2)

Jeg var den ældste af en børneflokk på sex, som hurtigt yderligere formerede sig, når man det forklarede mig, når jeg gik tur med dem, at jeg nu havde ansvaret for dem. Den yngste på det tidspunkt var en pige på ca. to år som jeg kørte i barnevogn. Gik turen til Wæden som strakte sig fra Stokhusgade og op til hvor Statens Museum for Kunst nu ligger, ja dette stykke Wæd er jo forlængst sløjfet, men altså jeg var med mine spidskænde kammet op på Wæden, drejede barnevognen så min søster kunne se ned af Stokhusgade, satte en stor sten under vagnens hjul, så den blev stående, da jeg så pludselig fik øje på en af mine spidskænde var kammet betænkelig nær ved Wædens skrånning iler hen for at afværge eventuel katastrofe, hørte så pludselig min søster i barnevognen udbrøde høje skrig og ser hende i fart ned af volden mens barnevognen slingrede faretruende fra side til side, der først stoppede sin faretruende kørsel langt nede i Stokhusgade. Tro mig, jeg rettede en tak til himlen for, at ingen ulykke var sket, alt imens min søster i barnevognen med henrykkelse forlangte at få en tur til. Men dette forlangende følte jeg absolut ingen trang til at efterkomme.

Jeg var den ældste af seks, som hurtigt yderligere formerede sig, når det forklarede mig, når jeg gik tur med dem, at jeg nu havde ansvaret for dem. Den yngste på det tidspunkt var en pige på ca. to år, som jeg kørte i barnevogn, turen gik til volden, som strakte sig fra Stokhusgade og op til, hvor Statens Museum for Kunst nu ligger. Ja, dette stykke vold er jo for længst sløjfet, men altså jeg var med mine søskende kommet op på volden, drejede barnevognen, så min søster kunne se ned ad Stokhusgade, satte en stor sten under vagnens hjul, så den blev stående. Da fik jeg pludselig øje på, at en af mine søskende var kommet betænkelig nær ved voldens skrånning, iler hen for at afværge eventuel katastrofe, hører så pludselig min søster i barnevognen udbrøde høje skrig og ser hende i fart ned af volden, mens barnevognen slingrede faretruende fra side til side, og mine ben gik som trommestikker for at indhente barnevognen, der først stoppede sin faretruende kørsel langt nede i Stokhusgade. Tro mig, jeg rettede en tak til himlen for, at ingen ulykke var sket, alt imens min søster i barnevognen med henrykkelse forlangte at få en tur til. Men dette forlangende følte jeg absolut ingen trang til at efterkomme.

(2)

og aldrig har mine ben der gik som trommestikker for at indhente barnevognen der først stoppede sin faretruende kørsel langt nede i Stokhusgade, tro mig, jeg rettede en tak til himlen at ingen ulykke var sket, alt imens min søster i barnevognen med henrykkelse forlangte at få en tur til, men dette forlangende følte jeg absolut ingen trang til at efterkomme.